

Vršovice 8.4.2012

Pozdrav: Sestry a bratři, shromáždili jsme se v neděli vzkříšení ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 333A sl.1 Bůh náš všemohoucí

Introit: Kristus byl vzkříšen! - Opravdu byl vzkříšen! (Lk 24,6.34)

Píseň: S373 Vítězi k poctě zpívejme

Modlitba: Pane, dnes se chceme radovat a chválit Tě za všechno, co jsi vykonal pro člověka i celé stvoření. Promítají se nám před očima příběhy z Bible, svědectví od Abrahama přes Izáka, Jákoba, Mojžíše, příběhy v zaslíbené zemi. Chvíle, kdy si lidé zoufali a Tys jim nabídl život. Chvíle, kdy jsi napomínal mocné, protože ignorovali potřeby těch na okraji. Každému z nás se promítají příběhy osobní, kdy Ti každý z nás máme mnoho co děkovat.

Ale především dnes chceme děkovat za zvěst o Ježíši z Nazareta. O tom, kterého člověk odmítl a nechal ukřižovat, ale Ty ses k němu přiznal, vzkřísil jsi jej a dal tak naději pro život každému z nás i všem lidem kolem nás.

Děkujeme, že dnes budeme smět přistoupit k Tvému stolu a v pokoře přijmout při hostině, kterou nám nabízíš, ujištění, že jsi s námi a budeš nás provázet všude, kam půjdeme.

Amen.

Slovo dětem: Narozneniny - Nicolka Gembalová, Anežka Radová

Píseň ze Svítá: S324

Čtení: Rt 1,1-14

Píseň: 344

Text: Mt 28,1-10

Haleluja. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Haleluja.

Ž 118,24

„Nikoli, mé dcery. Můj úděl je pro vás příliš trpký: Dolehla na mě Hospodinova ruka.“ Vyznání Noemi, která všechno ztratila a naprosto netuší, neumí si představit, co bude dál. Je zcel odstrčená, co se děje kolem ní se jí vlastně už netýká. Noemi, která není Noemi – Rozkošná, ale Mara – Hořká, protože se cítí opuštěná. Ano, Hospodin tu je, cítí jeho ruku, ale je to ruka nepochopitelná, tvrdá, neunesitelná.

Je to situace po ukřižování Ježíše. Opuštěnost člověka. Navíc vydanost těm, kdo určují chod dějů. Vidíme to zřetelně ve scéně u hrobu – jakoby samotné ukřižování nestačilo, ti mocní jdou až za hrob. U hrobu je stráž a nikdo nemůže pochybovat, jak jsou v tomto světě rozdány karty.

„Nikoli, mé dcery. Můj úděl je pro vás příliš trpký: Dolehla na mě Hospodinova ruka.“

Co s takovou situací? Učedníci se rozutekli. Utekli od Ježíše i od Jeho zvěsti, od všeho, co přinesl. To už je minulost. To neznemá, že by to, co Ježíš chtěl, to, co učil, to, co dělal, bylo špatné. Ale je to nad lidské síly. Právě to tom jsme mluvili při bohoslužbě na Velký pátek. V podstatě právě o tom přesvědčuje své snachy Noemi. I pro učedníky, stejně jako pro Noemi, vede jejich situace k poznání, že na Ježíše i na ně dolehla nepochopitelná, tvrdá, ale neodvratná Hospodinova ruka. To je ještě horší, než všechn propletenec lidské moci, která stála proti Ježíšovi. Rezignovala Noemi, rezignovali učedníci.

„Nikoli, mé dcery. Můj úděl je pro vás příliš trpký: Dolehla na mě Hospodinova ruka.“

Ale dvě ženy šly ke hrobu. V kontextu celé situace jde o nevýznamnou maličkost. Ani vlastně nevíme proč, u Matouše nečteme o tom, že by chtěly Ježíše pomazat. Prostě šly k Ježíšovu hrobu. Na místo, kde alespoň nějak Ježíš je.

A právě před těmito ženami se otevřel Boží děj. Pán Bůh za nimi přichází, aby jim dal poznat, co skutečně nabízí jeho ruka. Matouš tu rozehrává působivý obraz zemětřesení a otevřeného hrobu, aby bylo jasné, že to skutečně Hospodin je tu při díle. A zároveň nám před očima přeskupuje „rozložení sil“. To, co si osobuje nárok na lidský život, proti čemu se zdá být člověk bezmocný – a to velice zřetelně – moc síly, arogance, lhostejnost k člověku – to tu před našima očima tuhne strachem. „Strnuli jako mrtví.“ Ale ženy, ty bezvýznamné dvě ženy, proti kterým se stráže ani neobtěžovaly zasáhnout – tyto ženy se bát nemusí a nemají. Protože – a tady si Matouš hraje se změnou rolí – ten mrtvý Ježíš není mrtvý, natož aby byl v hrobě. Jako mrtví strnuly naopak stráže.

Uvědomuji si, jak moc bych rád, aby tato scéna byla centrem pro všechno dění kolem mě. Jak bych rád, aby tuto rošádu z Boží milosti v úžasu sledovali všichni lidé. Aby se na ni zaměřily reflektory, přijela televize a přenášela zázrak vzkříšení ukřižovaného Ježíše z Nazareta do všech domácností. Aby to každému člověku došlo.

A do této touhy zaznívá znovu hlas Noemi. „Nikoli, mé dcery. Můj úděl je pro vás příliš trpký: Dolehla na mě Hospodinova ruka.“

Noemi je tak nešťastná, že by jí fanfáry a vítězný jásot těžko mohly pomoci. Těžko by ji vyvedly z její opuštěnosti. Člověk je nejopuštěnější právě uprostřed radosti druhých. To je zkušenost vánočních svátků. Ale logika Božího příběhu se odmítá změnit. Boží příběh nás znovu upozorňuje, že ten, který byl vzkříšen, je ten ukřižovaný Ježíš. Ten, pro kterého skutečně není úděl Noemi příliš trpký. Právě na příběhu Noemi a Rút nám Pán Bůh jasně ukazuje, že jeho cestou je cesta za člověkem. Za Noemi přichází Rút, stejně bezmocná jako Noemi - a přece se stává její nadějí. Jakkoli zatím Noemi není schopná tuto naději přijmout. A tak jdou spolu tyto dvě ženy, jedna jako bez života a druhá, která prostě chce být pomoci. A tento obraz prochází celými dějinami Izraele a u Matouše patří do Ježíšova rodopisu. Tento příběh se stává živým svědectvím, že Boží ruka nabízí život.

Stejně tak jdou dvě ženy od prázdného hrobu, aby zvěstovaly andělovu zvěst, že Ježíš byl vzkříšen. Jdou a čteme o nich: „Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům.“ Takové, s chvějícími se koleny, jdou zvěstovat zcela konkrétním lidem, za kterými je anděl poslal, že už se nemusí bát, protože Ježíš byl vzkříšen a chce se s nimi setkat. Stejně jako Rút nemohou dělat nic jiného než odkázat k životu, k tomu, který život nabízí.

A my si můžeme být jisti, že ani ony ani my na té cestě nejsme sami. Slyšíme tu jasné svědectví, že Ježíš je i nás ujišťuje, že to, co jsme slyšeli u prázdného hrobu, není iluze. Že On byl skutečně vzkříšen a ženy i my máme vyřizovat tuto naději. »A hle, Ježíš je potkal a řekl: "Buďte pozdraveny." Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: "Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí."«

A tak tedy s tímto ujištěním i my smíme jít za těmi, kteří jsou opuštěni jako Noemi, kteří jsou nešťastní, bezmocní a nevěří, že by existoval někdo, kdo by mohl být s nimi. Protože my víme o životě, který nám všem v Ježíši Kristu nabízí Hospodin, náš Bůh.

Amen.

Píseň: 341

Vyznání vin: Pane Bože, děkujeme za svědectví o vzkříšení. Děkujeme za slova naděje pro nás, pro naše blízké, pro lidi, kteří mají trápení. Děkujeme za nabídku odvahy k životu, který Ty nabízíš. A chceme vyznat, jak málo v nás je odvahy. Jak jsme určováni vším možným, jak se velice často podobáme Noemi v její beznaděži a pro nedostatek víry pak nedokážeme přijímat Tvůj život, natožpak ho nabízet druhým.

Vyznáváme zároveň, že nejsme lepší, než lidé kolem nás. Před Tebou, Bože, vyznáváme svůj hřích. Chceme-li takto vyznat, odpovězme: Vyznáváme.

A přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost tvého Syna, Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Je-li tomu tak, vyznejme: Věříme.

Chceme nyní odložit všechny hněv a výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Pane, toto vše Ti nyní odevzdáváme a děkujeme, že smíme věřit v Tvé odpuštění a v Tvou posilu v životě, který nám každému nabízíš.

Slovo milosti: Hospodin ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním. Ž 103,3n

Pozdravení pokoje: Smíme přijmout tuto Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme si navzájem podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 635Eucharistická modlitba:

Otče,

jsme na cestě k tobě.

Děkujeme ti za tvou lásku, která dává našemu putování směr a smysl.

Nutíš nás cestou procházet propastmi,

i když se na to necítíme dost silní.

Dáváš nám jako oporu lidi, kteří jdou s námi

a posilují nás, když jsme slabí,

povzbuzují nás, když se nám zdá, že jsme v koncích.

Děkujeme ti za všechny, kdo byli na cestě před námi:
za Abraháma a Sáru,
za Miriam a Mojžíše,
za krále Davida a královnu Ester.

Především ti však děkujeme za toho,
který jde s námi naší cestou:
Ježíše Krista.

On osvětluje naši cestu.

Otevírá nám oči.

V Jeruzalémě nás posilnil svou svatou večeří,
abychom šli v jeho šlépějích.

V noci před svou smrtí
vzal Ježíš chléb a vzdal ti díky, Otče,
dával jej svým učedníkům se slovy:

Toto je pokrm na vaši cestu.

Vezměte a jezte.

Toto je moje tělo, které se za vás vydává.

Poté vzal kalich s vínem,
a znovu ti vzdal díky.

Dával jej učedníkům se slovy:

**Toto je kalich mé krve,
nová a věčná smlouva.**

**Tato krev se prolévá za vás a za všechny lidi,
aby jim byly odpuštěny hříchy.**

To čiňte, abych byl přítomen mezi vámi.

Proto ti děkujeme, Otče,
za Ježíšova slova a jeho příklad.

On nás svým životem učí věřit v tebe
a v cestu života.

Svou smrtí nám ukázal naději, která zůstává,
i když je vše ztraceno.

Svým vzkříšením ukazuje tvou lásku,
která obnovuje všechny, kdo se cestou znavili a zestárli.

Otče,

sešli nám svého Ducha,

abychom měli na cestě světlo pro oči, sílu pro tělo,

a společenství pro poutníky,
 a abychom se pod znameními chleba a vína nyní setkali
 s Kristem, který je naše cesta, pravda a život.

Amen

Apoštolské vyznání: Pane Ježíši, chceme přijmout Tvé pozvání ke společnému stolu. Ke stolu, kde Ty jsi hostitelem. A chceme tak učinit společným vyznáním naší víry. V jednotě našich rodin, v jednotě tohoto sboru, v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech konfesí, generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň
 308 Jezu Kriste, štědrý kněže
 336 Slavné Kristovo vzkříšení

Pozvání: Bože, Duchu svatý, v srdcích nám potvrzuješ svědectví proroků i apoštolů, že jsou pravdivá. Vléváš nám odvahu uvěřit Kristově lásce, že on s námi je a zůstává po všechny dny, nezavrhne nás, ale zve k sobě, přijímá nás spolu s našimi bližními a tvoří z nás společenství svých učedníků, abychom se od něho naučili spolu žít v bratrské lásce. Prosíme, požehnej tento velikonoční hod, abychom tu okusili, že sám Kristus je naším hostitelem, radovali se z toho a přijali od něho novou sílu na cestu za ním. Amen.

A tak již usmíření s Kristem i bližními přistupujme v radosti ke stolu Páně.

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy. Milostí jste spaseni!

Neboj se. Já jsme první i poslední, ten živý; byl jsem mrtev - a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.

Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k Živé naději. Dědictví nehynoucí, neposkvřené a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. Jděte v pokoji.

Píseň: 662

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať vaše radost, vaše dílo i vaše slova vypráví o vaší naději a jsou zaslíbením toho, co přichází od Boha.

Požehnání: Zpívejte Hospodinu novou píseň, vždyť před očima všech národů zjevil svou spravedlnost a nezapřel své milosrdenství.

Ať vás jeho milost, láska a pravda provázejí, kamkoli zamíří vaše kroky; Boží pokoj ať prozáří vaše dny a vede vaše cesty. Amen

Píseň: 346 Buď Tobě sláva